

То било приготвено още презъ 1876 г. за въстанието, нъкакто се почуши наскоро, оставено да чака връмето си. Това знаме е три цвѣтни: бѣло, червено и синьо съ три такива ленти. Въ средата на знамето черенъ кръстъ обшиятъ съ злато; отъ едната страна образа на Св. Богородица, а другата на Св. Кирилъ и Методий. На червената лента ушитъ съ злато надписъ: „Българскому народу“, а на украсеното дървце: Болгарский народъ горада Самари 1876.

Слѣдъ освящението, главнокомандуващият назначилъ знамето за третата дружина и като го връчилъ въ ръцѣта на знаменосеца фелтфебеля Марчина, извикалъ: Брата българе! това е вашето знаме, съ което ще отидете въ България да освободите вашите братя, които пижкатъ подъ турското иго. Бждете вредни за него.

На 7-и прѣдставителитѣ на мѣстното българско общество дали обѣдъ на Самарскитѣ пратеници и на офицеритѣ отъ българскитѣ дружини въ главѣ на ген. Столѣтова.

На 8-и Иванъ Параксевовъ, българинъ изъ Браила, поднесълъ на главнокомандуващия изработено отъ дъщеря му Стилияни трицвѣтно знаме съ изображенъ и ушитъ съ злато коронясанъ лъвъ и съ надписъ надъ короната „България“, а подъ лъвѣта слѣдующите думи: „Съ Божіи воли и съ силата Славнаго русскаго Царя Александра II, напрѣдъ“. Негово Височество приель знамето, благодарили на приносителя, поръчилъ да предаде благодарността му и на дъщеря си, а знамето назначилъ за 4-та българска дружина.

Въ сѫщия денъ дружинитѣ били подведени подъ клѣтва.

На 11-и въ денътъ на св. Кирилъ и Методий въ врѣме на молебена пристигнали 340 д. доброволци за да постъпятъ въ опѣлченитето. Слѣдъ молебена нѣкои отъ по опитните опѣлченци били произведени въ десятници.

На 20-и числото на опѣлченцитѣ въ 6-та дружини възлизало на 4000 д., а на 30-и когато потеглили отъ Плоещъ за градецъ Руше-де-Веде; възлизало на 5000 д. които споредъ решението на военни съвѣтъ у начальника щаба на дѣйствуващата армия ген. Непокойчицки, като неспособни за война, трѣбвало да се употребяватъ за вътрѣшни работи въ превзетите отъ русситѣ градове.

На 15-и вечерята пристигнали въ Зимничъ, а на 21-и презъ нощта потеглили за срещния брѣгъ, нѣ навалицата била